Lietas arhīva Nr. KA02-0153-23/1
ECLI:LV:KUAT:2023:1107.11089034218.4.S
Lieta Nr. 11089034218

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2023.gada 7.novembrī

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Silva Reinholde
tiesneši Didzis Aktumanis, Aija Āva
piedaloties
prokurorei Nadeždai Voroņinai
aizstāvim Eināram Amoliņam

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. F/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu /pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 19.maija lēmumu, /pers. F/ noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 6 gadiem 4 mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta ceturto daļu /pers. F/ soda termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2018.gada 14.jūlija līdz 2018.gada 16.jūlijam (divas dienas) un daļēji izciestais brīvības atņemšanas sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 19.maija lēmuma no 2019.gada 28.janvāra līdz 2019.gada 30.janvārim (divas dienas), no 2019.gada 3.aprīļa līdz 2023.gada 19.aprīlim.

/pers. F/ drošības līdzekli nolemts nepiemērot.

No /pers. F//pers. G/ labā piedzīta kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 10 *euro*, valsts labā procesuālie izdevumi 120 *euro* par aizstāvja Eināra Amoliņa sniegto juridisko palīdzību tiesā.

[2] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu atzīts, ka /pers. F/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts, izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa slepenu nolaupīšanu.

Pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2018.gada 7.marta plkst.13.00, /pers. F/ ar personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts, vienojās par svešas mantas nolaupīšanu.

Ar mērķi realizēt noziedzīgo nodomu, rīkojoties pēc iepriekš sagatavota plāna, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2018.gada 7.marta plkst.13.00, /pers. F/ piegāja pie viņam agrāk nepazīstamās /pers. G/, kura atradās pie ēkas /adrese/, un nometa viņai priekšā iepriekš sagatavotas, pirmstiesas izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrota daudzuma naudas banknotes.

/pers. F/ nomestās naudas banknotes pēc neliela laika brīža, īstenojot iepriekš ar /pers. F/ sarunāto plānu, pacēla persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, un parādīja to turpat garām ejošai /pers. G/, vaicājot, vai viņa nav pazaudējusi šo naudu. Pēc tam persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, piedāvāja /pers. G/ sadalīt it kā atrasto naudu. Īstenojot iepriekš saskaņotās noziedzīgās darbības, uzreiz pēc tam pie personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts, un /pers. G/ pienāca /pers. F/ un darīja zināmu, ka zemē atrastā, it kā nejauši nokritusī nauda pieder viņam. Turpinot savas noziedzīgās darbības, kas vērstas uz svešas mantas nolaupīšanu, /pers. F/ izteica priekšlikumu /pers. G/ uzrādīt viņas maka saturu, lai tādējādi it kā pārbaudītu, vai pie viņas neatrodas atrastā nauda. Ieraudzījis, ka /pers. G/ makā atrodas maksāšanas līdzekļi, /pers. F/ izteica priekšlikumu /pers. G/ bankomātā pārbaudīt viņas rīcībā esošo maksāšanas līdzekļu piederību. Būdama no /pers. F/ puses apmānīta par savas rīcības patieso iemeslu, /pers. G/ devās pie AS "SEB banka" bankomāta, kas atrodas /adrese/, un vienu pēc otras ievietoja tur savas AS "Citadele banka" maksāšanas kartes – *Maestro* Nr. /numurs/un *Mc Standart* Nr. /numurs/ – un nospieda minēto maksāšanas karšu lietošanas PIN kodus, tādējādi autorizējot minētos maksāšanas līdzekļus.

Saskaņā ar iepriekš saskaņoto plānu, ar mērķi saskatīt minēto karšu lietošanas PIN kodus, persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, stāvēja blakus /pers. G/ un vēroja, kā viņa bankomātā ievada PIN kodus. Pēc tam, kad /pers. G/ bija beigusi darbības bankomātā ar savām bankas kartēm un ievietojusi tās sava apģērba kabatā, pie viņas atkal pienāca /pers. F/ ar mērķi radīt /pers. G/ maldīgu priekšstatu par to, ka nepieciešams pārbaudīt, vai pie viņas tomēr neatrodas atrastā nauda, vēlreiz palūdza viņai uzrādīt savas mantas. Laikā, kamēr /pers. G/ rādīja savas mantas, /pers. F/ no /pers. G/ apģērba, viņai nemanot, izvilka abas minētās maksāšanas kartes un ielika tās savā apģērbā. Pēc kā /pers. F/ atstāja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. F/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts, slepeni nolaupīja /pers. G/ valdījumā esošos maksāšanas līdzekļus – AS "Citadele banka" maksāšanas karti *Maestro* Nr. /numurs/ un AS "Citadele banka" maksāšanas karti *Mc Standart* Nr. /numurs/.

Apsūdzētā /pers. F/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi saskaņā ar Krimināllikuma 193.panta otro daļu.

[3] Par Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu apsūdzētais /pers. F/ iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot mīkstināt noteikto sodu.

Apsūdzētais norāda, ka cietusī atteicās no kaitējuma kompensācijas pieteikuma, lūdza izbeigt krimināllietu. Apsūdzētais nevarēja atlīdzināt cietušajai nodarīto kaitējumu, jo nezina viņas konta numuru. Vainu atzīst pilnībā un nožēlo izdarīto. Vaļsirdīgi atvainojas cietušajai (*lietas 2.sējuma 10.lapa*).

[4] Apelācijas instances tiesas sēdē procesa dalībnieki norādīja turpmāk minēto.

[4.1] Prokurore lūdza atstāt pirmās instances tiesas spriedumu negrozītu, norādot, ka pirmās instances tiesa ir objektīvi izvērtējusi visus apstākļus,

kuri ir ņemami vērā taisnīga soda noteikšanā, tas ir, ka apsūdzētais izdarījis smagu noziegumu, ar kuru tika apdraudētas tautsaimniecības intereses finanšu sfērā, ņemts vērā, ka izdarītais noziegums ir vienkāršs, un tiešas sekas tautsaimniecības interesēm finanšu sfērā nav iestājušās. Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā apsūdzētā personību, tostarp iepriekšējo sodāmību par līdzīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Noziegums izdarīts nedzēstas sodāmības laikā. Ir ņemti vērā atbildību ietekmējošie apstākļi un tas, ka apsūdzētais izvēlējies neveikt pierādījumu pārbaudi. Atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai nekā gadījumā, ja tādus nekonstatē. Tādējādi pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots. Nav pamata soda mīkstināšanai, apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir noteikts panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods zem soda vidējā apmēra.

[4.2] Aizstāvis norādīja, ka apsūdzētajam ir vēlme atlīdzināt cietušajai nodarītos zaudējumus, apsūdzētā veselības stāvoklis ir salīdzinoši slikts, kā arī viņam ir pāri 60 gadiem. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā cietusī, sniedzot liecības, norādīja, ka viņai nodarītais zaudējums ir maznozīmīgs, nevēlas būt par cietušo, lūdza izbeigt kriminālprocesu, nav pretenziju pret naudas zādzību. Minētais nav ņemts vērā pirmās instances tiesas spriedumā. Aizstāvis lūdza samazināt apsūdzētajam noteikto sodu un galīgo sodu.

[4.3] Apsūdzētais lūdza samazināt piespriesto sodu un galīgo sodu. Savu vainu atzina un izdarīto nožēloja, atvainojās cietušajai. Vēlas segt cietušajai nodarītos zaudējumus, taču nezina viņas bankas konta numuru, tādēļ nav to izdarījis. Pēc nozieguma izdarīšanas jaunus noziedzīgos nodarījumus nav izdarījis. Ir veselības problēmas, veikta operācija.

Motīvu daļa

[5] Iepazinusies ar apelācijas sūdzībā norādītajiem motīviem un krimināllietas materiāliem, uzklausījusi apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāvja un prokurores viedokļus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. F/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un galīgo sodu saskaņa ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

[6] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. F/ pamatoti atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā saskaņā ar Krimināllikuma 193.panta otro daļu.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Covid-19 infekcijas pārvaldības likuma 12.panta 1^1.daļu, izskatījusi lietu rakstveida procesā un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem pamatojusi savu lēmumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā /pers. F/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, norādot, ka apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā ir atzinis, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par apsūdzētā vainu un apsūdzētais piekritis pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

Arī apgabaltiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

[7] Par izdarītu noziedzīgu nodarījumu tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi (*Senāta Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-J-348/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0619.11519007816.2.L)*).

Tāpat uzsverams, ka likumdevējs Krimināllikumā nosaka soda veidus, sankcijas par konkrētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kā arī to minimālās un maksimālās robežas. Savukārt soda samērīguma izvērtēšana un individualizācija katrā krimināllietā ir tiesas kompetencē. Tiesa, piemērojot sodu par noziedzīgu nodarījumu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos Krimināllikuma 5.nodaļā (Soda noteikšana) paredzētos apsvērumus. Šādā veidā tiesa nodrošina soda samērīgumu un individualizāciju katrā krimināllietā (*Satversmes tiesas 2015.gada 8.aprīļa spriedums lietā Nr.2014-34-01*).

Nosakot apsūdzētajam sodu, pirmās instances tiesa ir ievērojusi minētos nosacījumus, līdz ar to attiecībā par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu un mēru apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas argumentācijai.

[7.1] Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Apsūdzētajam /pers. F/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu klasificējams kā smags noziegums.

Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā vispusīgi analizējusi noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, izdarot pamatotus secinājumus par brīvības atņemšanas soda piemērošanu apsūdzētajam. Apsūdzētais /pers. F/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret tautsaimniecības interesēm. Spriedumā konstatēts, ka apsūdzētais iepriekš vairākkārt sodīts, tajā skaitā par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem un sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, noziegumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Pirmās instances tiesa vērtējusi apsūdzētā ģimenes apstākļus un darba tiesisko attiecību esību.

Apelācijas instances tiesas sēdē aizstāvis un apsūdzētais vērsa uzmanību uz apsūdzētā veselības stāvokli, norādot, ka pirms apcietināšanas apsūdzētajam ir veikta operācija. Apgabaltiesa piekrīt, ka būtiska nozīme individualizēta soda noteikšanā ir apsūdzētā personību raksturojošo ziņu, tostarp, veselības stāvokļa analizēšanai. Vienlaikus konstatējams, ka lietas materiālos neatrodas ziņas par apsūdzētā veselības stāvokli, kā arī ne apsūdzētais, ne aizstāvis nav iesniedzis pierādījumus, tostarp medicīniskos dokumentus, kas apstiprinātu, ka apsūdzētajam būtu veselības problēmas. Tādējādi apgabaltiesa nekonstatē, ka apsūdzētā veselības stāvokļa dēļ būtu piemērojams ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods.

Lietas materiālos esošās un kriminālprocesā iegūtās ziņas liecina par apsūdzētā /pers. F/ nihilistisku attieksmi pret likumu un uzlikto pienākumu ievērošanu un norāda uz to, ka apsūdzētajam iepriekš piespriestie sodi nav motivējuši viņu izdarīt atbilstošus secinājumus par prettiesisku darbību nepieļaujamību un nav atturējuši no jaunu analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pamatoti noteikts brīvības atņemšanas sods, tā kā Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā paredzētie alternatīvie soda veidi konkrētajos apstākļos nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi. Tādējādi brīvības atņemšanas sods ir atzīstams par tiesisku, pamatotu un taisnīgu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem un atbilst Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam soda mērķim.

[7.2] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai ņemami vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pamatoti atzīts tas, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzinis un nožēlojis izdarīto.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu pamatoti atzīts tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupā.

Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu krimināltiesisko attiecību noregulējumā, jo lieta iztiesāta, neveicot pierādījumu pārbaudi. No sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa tiesību uz sadarbību izmantošanas faktu nav atzinusi par atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir ņēmusi vērā, nosakot apsūdzētajam sodu. Līdz ar to atzīstams, ka pirmās instances tiesa šo faktu izvērtējusi atbilstoši likumam un pastāvošajai judikatūrai.

[8] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā izvērtējams, vai nav noticis tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums, tā kā šīs tiesības ir tiesību uz taisnīgu tiesu elements, kā arī to pārkāpšanai ir būtiska nozīme individualizēta un taisnīga soda noteikšanā.

Apgabaltiesa vērš uzmanību uz tiesību doktrīnā nostiprinātu atziņu, ka "saprātīgs termiņš" ir piepildāms jēdziens. Tas nav izteikts konkrētos skaitļos un ir nosakāms katrā konkrētā gadījumā individuāli (*Meikališa Ā., Strada-Rozenberga K. Taisnīgums kriminālprocesā. Jurista Vārds. Nr.48(695), 2011.29.11.*). Līdz ar to jebkura procesa saprātīguma termiņa izvērtēšana nevar notikt mehāniski un tā vienmēr būs saistīta ar konkrētās lietas apstākļiem, turklāt ņemot vērā vairākus kritērijus – lietas sarežģītību, iesaistīto personu rīcību, aizskartās intereses un aizskāruma intensitāti (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1982.gada 15.jūlija sprieduma lietā ,,Eckle v. Germany", iesnieguma Nr. 8130/78, 80.punkts; 1992.gada 25.novembra sprieduma lietā ,,Abdoella v. the Netherlands", iesnieguma Nr. 12728/87, 23.punkts; 1999.gada 25.marta sprieduma lietā ,,Pelisier and Sassi v. France", (Lielā palāta), iesnieguma Nr. 25444/94, 67.punkts; 2000.gada 27.jūnija sprieduma lietā ,,Frydlender v. France", (Lielā palāta), iesnieguma Nr. 30979/96, 42.punkts; 2012.gada 22.maija sprieduma lietā ,,Idalov v. Russia", (Lielā palāta), iesnieguma Nr.5826/03, 186.punkts*).

[8.1] Likumdevējs jēdziena "tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā" saturu ir skaidrojis Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmajā daļā – ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem. Minētā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā likumdevējs ir ietvēris principus, kā nodrošināmas minētās tiesības kriminālprocesā. Vērtējot, vai lietā nav pieļauts tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums, apelācijas instances tiesa vērtē lietas juridisko sarežģītību un apjomu, kriminālprocesa ietvaros veikto procesuālo darbību apjomu un to veikšanu kavējošos faktorus.

[8.2] Izvērtējot lietas procesuālo virzību, norādāms turpmāk minētais.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2018.gada 7.marta plkst.13.00. Kriminālprocess par minēto noziedzīgo nodarījumu uzsākts tajā pašā datumā – 2018.gada 7.martā. 2018.gada 16.jūlijā pieņemts lēmums par /pers. F/ atzīšanu par aizdomās turēto, savukārt tikai 2023.gada 23.februārī pieņemts lēmums par /pers. F/ saukšanu pie kriminālatbildības. 2023.gada 20.martā kriminālprocess nodots Rīgas pilsētas tiesai.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka lieta nav atzīstama par juridiski sarežģītu vai liela apjoma lietu, par ko liecina veikto izmeklēšanas darbību skaits, tāpat nav konstatējama jebkāda pretdarbība procesa norisei no aizdomās turētā /pers. F/ puses. /pers. F/ celta apsūdzība saskaņā ar Krimināllikuma 193.panta otro daļu par vienu izdarītu noziegumu, pirmstiesas procesa materiāli apkopoti vienā sējumā. Lietā sākotnēji bijuši divi aizdomās turētie, 2023.gada 9.februārī kriminālprocess izbeigts daļā pret vienu no aizdomās turētajiem sakarā ar personas nāvi. Lietā ir viens cietušais un viens liecinieks. Pirmstiesas kriminālprocess ildzis aptuveni piecus gadus, kas nav uzskatāms par saprātīgu un attaisnojamu laika periodu, tā kā šajā posmā konstatējami procesa virzītāja nepamatoti bezdarbības periodi, tostarp no 2020.gada 7.decembra līdz 2021.gada 2.augustam, no 2021.gada 27.decembra līdz 2022.gada 3.maijam.

[8.3] Izvērtējusi norādītos apstākļus kopumā, apgabaltiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā ir noticis apsūdzētā /pers. F/ Kriminālprocesa likuma 14.pantā paredzēto tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums. Atbilstoši Krimināllikumā noteiktajam regulējumam kriminālprocesa saprātīga termiņa pārkāpuma gadījumā tiesa personai, kuras tiesības pārkāptas, var piemērot vienas no piecām labvēlīgajām sekām: 1) mīkstināt sodu Krimināllikuma attiecīgā panta sankcijas ietvaros (Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkts); 2) noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā (Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punkts); 3) noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā (Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 3.punkts); 4) atbrīvot no soda (Krimināllikuma 59.panta trešā daļa, 58.panta piektā daļa); 5) atbrīvot no kriminālatbildības (Krimināllikuma 58.panta piektā daļa).

Likumdevējs nav norādījis konkrētus kritērijus, pēc kuriem vadīties, lai kompensētu apsūdzētajam radīto Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmajā daļā minēto tiesību pārkāpumu. Tādējādi izvērtējums un kompensācijas mehānisma izvēle ir tiesas kompetencē. Lai arī pirmstiesas process šajā lietā noticis neattaisnojami ilgu laika periodu, konstatējams, ka /pers. F/ kā aizdomās turētajam laikā no 2018.gada 16.jūlija līdz 2019.gada 28.jūnijam piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā –, bet pārējā periodā drošības līdzeklis nav bijis noteikts. Savukārt no 2019.gada 3.aprīļa līdz šīs lietas izskatīšanai pirmās instances tiesā, /pers. F/ atradies apcietinājumā citā lietā.

Ņemot vērā minētos apstākļus, apgabaltiesa par atbilstošu kompensējošu mehānismu atzīst Krimināllikuma 49.[1] panta pirmā daļas 1.punktā paredzēto, tādējādi apsūdzētajam mīkstināms ar pirmās instances tiesas spriedumu noteiktais brīvības atņemšanas sods, nosakot /pers. F/ brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

[9] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 19.maija lēmumu (stājies spēkā 2022.gada 7.jūnijā) saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. F/ noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 9.februāra sprieduma un Rīga pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2020.gada 3.septembra lēmuma – brīvības atņemšana uz 5 gadiem 6 mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Līdz ar to /pers. F/ nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem. Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim, ka pēc nolēmumu kopības daļēji saskaitāms šajā spriedumā un ar Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 19.maija lēmumu noteiktais sods.

Tā kā ar apelācijas instances tiesas spriedumu tiek mīkstināts sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tad samazināms arī /pers. F/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktais galīgais sods.

[10] Apsūdzētā /pers. F/ aizstāvību apelācijas instances tiesā realizēja aizstāvis E. Amoliņš. Saskaņā ar paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu apelācijas instances tiesā, no valsts līdzekļiem aizstāvim izmaksājama atlīdzība 80 *euro*. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu minētā atlīdzība ir procesuālie izdevumi, kuri valsts labā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā. Tā kā apelācijas instances tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no šo izdevumu segšanas, procesuālie izdevumi iepriekš minētajā apmērā valsts labā piedzenami no apsūdzētā /pers. F/, nosakot termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu atcelt daļā par apsūdzētajam /pers. F/ noteikto sodu.

/pers. F/ pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49[1].panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 19.maija lēmumu un /pers. F/ galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 6 gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu negrozīt.

Piedzīt no /pers. F/ valsts labā procesuālos izdevumus 80 *euro* (astoņdesmit *euro*) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilns spriedums pieejams 2023.gada 21.novembrī.
Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S. Reinholde

Tiesnesis D. Aktumanis

Tiesnese A. Āva

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.